

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XXVIII. Sedebit populus meus in pulchritudine pacis, & in tabernaculis
fiduciæ, in requie opulentâ. Isa. 32. 18.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

te spectant, cognoscere licebit. Verum est initio videri posse difficile hos actus crebro exercere. Aliter senties, si observes non tam intellectus quam cordis hoc opus esse. Istud est, quod desiderat Dominus: *Quis est iste, qui applicet cor suum, ut appropinquet mihi?* Jer. 20. Non ait, *qui applicet intellectum, sed qui applicet cor.* Quod si forte nondum satis est animi, præterea fac in hunc modum. Manè confurgens actus istos generatim efforma

complectendo, quidquid eo die facturus es. Interdium deinde per intervallo hos renova, sed magis sigillatim, cum certa opera, ea scilicet, quæ plus momenti habent, sunt peragenda. Et sic, quoad potes, *in operibus tuis præcellens esto*, ea faciendo exterius cum accuratone, interius cum eminentiâ charitatis, quæ superet vulgarem, hoc enim est *præcellere*, & supra turbam assurgere.

XXVIII.

Sedebit populus meus in pulchritudine pacis, & in tabernaculis fiducia, in requie opulentâ. Isa. 32. 18.

2. Considera istum beatum populum, de quo disseritur hoc loco, non posse quendam esse populum, qualis est imperfectorum, sed valde spiritualem, valde sanctum, *populum peculiarem*, quia ponitur, opus illi non esse, stare toto die in arenâ laboriosi certaminis, dum mox adjungitur: *Sedebit populus meus &c.* Sed qui sunt isti, quibus ea sors contingit? pauci protecti. Sunt illi soli, qui suis cupiditatibus dominantur. Ceteri nequeunt sedere, sed necesse est eos semper stare in armis. Proinde ut intelligas raram felicitatem illius, qui cum diu animosè certaverit, denique hoc sui dominium consequitur, vide, qualis illa futura sit sessio: *Sedebit in pulchritudine pacis, in tabernaculis fiducia, & in requie opulentâ.*

2. Considera, qui suis edomandis affectibus satis viriliter advigilavit,

sessurum per reliquum vitæ suæ spatium ut plurimum *in pulchritudine pacis*, quia Pax aliud non est, ut ait S. Augustinus, quam *tranquillitas ordinis*, unde etiam vides perturbationem ordinis esse destructionem pacis. Jam verò, quam bellus est ordo, quo fruatur Justus antea descriptus. Est ordinatus cum proximo, quia statim cedit voluntati alienæ, non invidet, non presumit, non litigat, non persequitur, non ambit, & potest in pace vivere etiam cum his, qui bellum amant: *Cum his, qui oderunt pacem, eram pacificus.* Is. 119. Est ordinatus in se ipso, quia appetitus subjicitur rationi, & sic fruatur pulcherrimâ pace conscientia: *Pax multa diligentibus legem tuam.* Nec experitur curas sollicitas, imò furias volantatis inordinatæ. Est ordinatus cum DEO, quia illi in omnibus semper subjicitur, & sic fruatur eo

genere pacis altioris, quæ superare dicitur omnem delectationem humanam: *Pax DEI, quæ exuperat omnem sensum.* Et cum non amplius patitur mentis perturbationes saltem notabiles, illo feliciter frui potest in oratio beatæ contemplationis. Verum est, ordinis seriem esse diversam ab illâ, quam descripsi, quia prima est pax, quam justus habet cum DEO. Ex hac redundat altera, quam habet in se ipso. Et ab istâ nascitur tertia, quam cum omni suo proximo servare potest. O te beatum, si te aliquando cupido incesseret pacis tam decorat? Annon vides quam sit pulchra? *Sedebit populus in pulchritudine pacis.*

3. Considera, ut hic ipse justus, quem vivens sederit *in pulchritudine pacis, sedebit moriens in tabernaculis fiducia.* Non erit tunc turbatus, anxius, sollicitus, prout impijs accidit, sed erit quietus, *sedebit.* In quo? in se ipso nequaquam. *In tabernaculis fiducia.* In plagis, inquam, Domini sui: quia fiduciam suam non collocat in bonis, quæ fecit, sed in cruciatibus, quos pro illo Christus sustinuit. Ita est, nisi fiat speciali DEI favore, ad ultimum usque vitæ terminum nunquam securum se putabit, ut idcirco non dicatur *in tabernaculis securitatis, sed in tabernaculis fiducia.* Sentiet tamen confidentiam tantò majorem in Domino, quanto major extitit timor, quo Patrem reverebatur in vitâ, quia scit se à Patre tam bono non deserendum in necessitate majore. Et quia major ista necessitas provenit à vehementi assul-

tu, quem tunc tentat infernus, in suis tabernaculis non egredietur, *sed bit in tabernaculis.* Non confugiet in Tartaro, sed contemnet, & solam debet invocare Dominum, ut in illis sacris vulneribus ipsum protegat, cur Columba, quæ non prodit ad periculum, sed in cavernis abditur, quæ ille nequit penetrare, & ita servat. *Columba mea in foraminibus petra.*

4. Considera, ut idem justus, postquam moriens sedit *in tabernaculis fiducia, sedebit post mortem in requie opulenta,* qualis erit, quæ perfertur in gloriâ Paradisi. Enim verò erit requies, & requies verè *opulenta.* Quæ est requies? non aliud nisi à mortis fatio. Talis vel non invenitur in terrâ, vel non est *opulenta:* quia temporalia bona non satisfaciunt, spiritualia satisfaciunt quidem, sed non omnino, eum hic non datur nisi ad mensuram, & ideo superat semper, quod animus desideret, qui tamen in cælo non tantum ad satisfactionem, sed ad fatiorem implebitur: *Satiabor, cum apparuerit gloria tua.* Ps. 16. 15. Satiabitur quoad memoriam, quæ immensa DEO adeò delectabili, eum semper presentem possidebit. Satiabitur quoad intellectum, qui in DEO omnia videbit, omnia intelliget, omnia discet, nec jam obscuritati ne dum ignorantia subiacebit. Satiabitur quoad voluntatem, quæ plena DEO per amorem adeò complacere de beatitudine quam in ipso considerat, ut futura sit quasi propria, & sic habebit, quantum

tum volēt, quia eorum illud volēt, quo DEUS perficitur. Satiabitur quoad exercitium virtutum, quia omnes in perfecto gradu exercebit, si aliquas excipias viatoribus proprias, quæ quia tristitiâ vel timore miscentur, exilio relinquuntur. Exercebitur Charitas, exercebitur Obedientia, Humilitas, Religio, & præ omnibus continua Gratitude, nunquam cessatura à laudibus Divinis. Satiabitur bonis, quæ videbit etiam corpori communicari per Claritatem, quæ illud reddet adeo formosum; per Agilitatem, quæ illud efficiet adeo promptum: per Impassibilitatem, quæ illud eximet ab omni corruptione: per Subtilitatem, quæ ad spirituales quandam conditionem extoller, faciendo scilicet, ut instar spiritus operetur. Satiabitur omni genere satietatis, quæ possit sensibus præstari. Satiabitur in Visu ob perpetuam contemplationem rerum, quæ non tantum sunt pulcherrima, elegantissima, splendidissima, sed in perpetuitate suâ semper nova. Satiabitur in Auditu ob harmoniæ suavitatem, quæ undique resonabit. Satiabitur in Odoratu ob fragrantiam, quam spirabunt gloriosa corpora sanctorum, imprimis autem Christi, circa quod omnes congregabuntur ut Aquilæ, sed non viles, ut nostræ, quæ solis cadaveribus delectantur. Satiabitur in Gultu ob illud Cæleste Manna, quod longè magis quam terrestre continebit omnium copiam saporum. Satiabitur in Tactu ob voluptatem illi propriam sed defæcatam, quæ obli-

vionem omnium pariet dolorum, quos quondam exantlavit: Satiabitur in conversatione, quam habebit cum tantâ multitudine spirituum Angelicorum, & beatorum Cælitum, quorum discursus affectu, prudentiâ, pietate, spiritu, & suavitate erunt pleni. Denique satiabitur illo genere satietatis, quæ inest ipsi DEO, quia sicut DEUS extra se re nullâ indiget, ita Beatus extra se re nullâ indigebit, quia in se habebit DEUM cum summâ securitate illum nunquam amittendi. Hæc est requies opulenta, quæ nascitur ex rerum omnium abundantia.

5. Considera, si pertingere velis ad hunc statum, oportere, ut sis de illo populo, quem hoc loco Dominus modo tam singulari suum appellavit: *sedebit populus meus &c.* Ut adeo nolis amplius esse tuus, sed DEI solius. Cura, quantum potes, illi fidele servitium præstare, nec affectare, ut sedeas ante tempus. Si pacem in vitâ cupis, necesse est, ut pacem bellum præcedat, & ideo per mortificationem tui affectus omnes bene subigas. *Opus iustitiæ pax.* Is. 32. 11. Si vis in morte fiduciam, necesse est, ut fiduciam nunc timor præcedat, & idcirco sollicitè caveas illius offensam, à quo tunc defendendus es, sed ipsum pro viribus tibi concilies ejus sæpe recordando, illi sæpe te commendando. *Timentis Dominum bene erit in extremis.* Eccl. 1. Si desideras requiem post mortem, necesse est, ut requiem nunc præcedat labor, ita ut te impendas DEO, te

con-

consumas pro DEO, & parum cures humana te vaimenta, donec dicat tibi *Spiritus, non corpus, ut requiescas in horibus tuis, Apoc. 14. 13.*

XXIX.

Confundetur Israël in voluntate sua. Of. 10. 6.

1. **C**onsidera, quis sit præcipuus finis, quare tanta hominum multitudo etiam spiritualium adeo sit propensa ad faciendam suam voluntatem. Sperat in ipsâ invenire quietem. Et tamen omnino oppositum contingit. *Confundetur Israël in voluntate sua.* Si quid est, quod te confundere & perturbare possit, est propriam sequi voluntatem. Quamdiu illam sequeris, nullam invenies quietem. Semper dubitabis, an sit melius hoc modo agere, an alio, conversari cum proximo, an amare solitudinem, dormire, an vigilare, jejunare, an comedere, & quod amplius de hoc cogitas, eò magis te senties confusum. Itaque si velis vivere quietè, statue non vivere arbitrio tuo, sed te subdere provido directori, qui gubernet.

2. Considera, sic agere duos litigantes admodum sagaces, qui nunquam possunt finire causam. Stare decernunt sententiâ alicujus arbitri, qui ipsos amicè componat, itaque finem imponat liti. *Judicium eligamus nobis, & inter nos videamus, quid sit melius.* Ita dicebant semper inter se disceptantes amici Job. c. 24. 4. Caro & Spiritus sunt duæ partes vehementissimè litigantes: *sibi invicem adversantur.* Gal. 5. Pro quâ aptè suæ quæque causæ patrocinari potest. Dicit

Spiritus, convenire, ut majora præbentur poenitentia opera, quia ita fecerunt, quia gravia sunt delicta, cupiditates indomitate, quia non est peræ pretium in hoc mundo degenari nisi ut patriaris: atque ita *Spiritus concupiscit adversus carnem.* Opponit caro, quia aucto poenitentia negotio non poterit proximo auxilium dari quod dandum foret, & sic *caro concupiscit adversus spiritum.* Litigant, volunt, nunquam fiet, ut partes convenient, nisi compromittant. *Judicium eligamus nobis, dicere oportet, & inter nos videamus, quid sit melius.*

3. Considera, quod diximus, habere locum in quocumque homine, quocumque magnus sit, doctus, illuminatus, intelligens, contemplativus. Si suum ductum sequi velit, confundetur. *Confundetur Israël in voluntate sua.* Quid ita? Si sermo esset de pharaone, qui fuit simplex, perverus, seductus, *non habens cor,* posset tam intelligi. At Israël! & tamen sic dicitur. *Ipsemet Israël, videns DEVM,* hominem tam sublimis, tam sanctus, etiam ipse confundetur. Ut scias, si etiam electus esses ad excelsam contemplationis donum, ad extases, ad revelationes, ad visiones, ita ut familiarissimè loquereris cum DEO, instar Pauli jam raptus ad tertiam cælum, in re nullâ proprium